

2024.OBH.XXVIII.A.1.32/10.

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült a Debreceni Törvényszék Büntető Kollégiuma kollégiumvezetői állására benyújtott pályázat elbírálása tárgyában, a 2025. február 27. napján 10:30 órára kitűzött, és 10:27 órai kezdettel – videókonferencia útján – tartott meghallgatásról.

Jelen vannak:

Dr. Senyei György

OBH elnöke

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

pályázó

Dr. Barna Adrienn

jegyzőkönyvvezető

Dr. Senyei György köszönti a megjelentet. Megállapítja, hogy a Bírósági Közlöny 2024. évi 11. számában, 476.E/2024. (XI.22.) OBHE határozattal a Debreceni Törvényszék Büntető Kollégiuma kollégiumvezetői állására kiírt pályázatra dr. Hornyák Zsolt Sándor pályaművet nyújtott be.

Tájékoztatja a pályázót, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 132. § (1) bekezdése előírja az OBH elnöke számára a pályázó meghallgatását. A meghallgatásról jegyzőkönyv készül, amelyet a Bszi. 77. § (4) bekezdésére figyelemmel a bíróságok központi honlapján közzé kell tenni.

Tájékoztatja továbbá a pályázót arról, hogy a pályázati rendszer átláthatóságának biztosítása érdekében – amennyiben ehhez a pályázó hozzájárul – a jegyzőkönyv mellett a pályázati anyagot is közzé kívánja tenni a központi honlapon azzal, hogy amennyiben a pályázó kéri, a pályázati anyag csak eredményes pályázat esetén kerül közzétételre.

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

A pályázatomban nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Dr. Senyei György

Fenntartja a pályázatát?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

Igen, fenntartom.

Dr. Senyei György

Mit emelne ki a pályaművéből?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

A bíróság társadalmi megítélését azt gondolom, hogy nagyon sok tényező befolyásolja, de talán két olyan tényezőt emelnék ki, ami leginkább mérhető és a társadalom számára is megfogható: egyrészt a megalapozottság, másrészt pedig az időszerűség. Azt gondolom, hogy mindkét mutatóban a Debreceni Törvényszék szép számokat produkál. Megalapozottság vonatkozásában elmondható, hogy elenyésző számú a hatályon kívül helyezett ügyek száma, és ez igaz mind a járásbíróság-törvényszék, mind pedig a törvényszék-magasabb bírói fórumok vonatkozásában is. Ettől függetlenül természetesen nem dőlhetünk hátra, hiszen célunk kell, hogy legyen megtartani és lehetőség szerint még jobb színvonalon ellátni feladatainkat. Ehhez természetesen az oktatások is hozzájárulnak. Csak annyit emelnék ki ezzel kapcsolatban, hogy a központi és a regionális oktatásokon túlmenően nagy jelentőséget tulajdonítok a helyi képzéseknek, a kisebb csoportos, akár formális vagy az azt mellőző alkalmaknak is, hiszen ezeken az alkalmakon van lehetőségük a ténylegesen tárgyaló bírának arra, hogy közvetlenül elmondhassák azokat a problémákat, amelyekkel találkoznak. Így ezek közvetlenül becsatornázzhatóak lesznek akár a csoportvezetői, a kollégiumvezetői értekezletekbe vagy akár országos szinten is, ezzel is elősegítve a joggyakorlat egységesítését. A másik ilyen szempont, amit említettem, az az időszerűség. Azt gondolom, hogy mindenkinek, a bíróságnak és az ügyfeleknek is az az érdeke, hogy az ügyek minél hamarabb, minél magasabb szakmai színvonalon fejeződjenek be. A Debreceni Törvényszék büntető ügyszaka ebben a szegmensben is jó adatokat produkált az elmúlt időszakban. Talán még soha nem volt olyan – például a Debreceni Járásbíróságon, ahol egy olyan ideális pillanat következett be 2024. év végén -, hogy nem volt 2 éven túli ügy folyamatban. A Debreceni Törvényszéken törvényszéki elsőfokon csupán egy ilyen ügy volt, és a vidéki

járásbíróságokat is tekintve, mindenhol 5% alatt volt ez az érték. Én azt szeretném és feladatomban is gondolom, hogy egyrészt tartsuk meg ezeket az eredményeket, másrészt, ahol lehet, javítsunk is rajta. Ezeket szerettem volna kiemelni.

Dr. Senyei György

Részletesen elemzi a pályaművében az ügyérkezéseket évtizedes és néhány éves távlatban is. Hogyan látja jelenleg az ügyérkezés helyzetét ezekből az aspektusokból?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

Azért választottam egy nagyobb érkezési intervallumot, mert ebből hosszabb távra lehet következtetéseket levonni. Az jól látszik, hogy a mai érkezési adataink meg sem közelítik a 10 évvel ezelőtti érkezési adatainkat, különösen a peres ügyekre igaz ez. Sőt, azt kell, hogy mondjam, hogy ha az országos átlagokat nézzük, egyik szegmensünkben sem érjük el az átlagos érkezési számokat. Ha az elmúlt 3-4 év adatait vizsgáljuk, akkor a legmélyebb visszaesés a pandémia és az azt követő közvetlen évekre tehető, azonban most egy kisebb fokú növekedés tapasztalható. Ezzel együtt is azt mondom, hogy az átlagot továbbra sem érjük el ezekkel a számokkal, de ha a számok mögé nézünk, akkor azt jól látjuk, hogy van egy átstrukturálódás. Az ügyészség nagy hangsúlyt fektet a büntetővégzések alkalmazására, lényegesen megnőtt a számuk és a pandémiát követően a bíróság elé állítások száma is jelentős mértékben megnövekedett, tehát ilyen formában azért tapasztalhattunk valamilyen növekedést. Azt mondom, hogy az aktuális létszámhelyzettel természetesen ez teljes mértékben kezelhető és az elért eredmények is fenntarthatóak.

Dr. Senyei György

Hogyan látja a Debreceni Törvényszék Büntető Kollégiumának létszám és infrastrukturális helyzetét, ügyelosztását, valamint a kirendeléseket? Milyen meglátásai vannak?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

A kollégiumnak jelenleg 19 tagja van, tekintettel arra, hogy időközben nem csak kollégiumvezető úr távozott a kollégiumból, hanem egy kolléga is, aki ítélőtáblai kinevezést nyert. Emellett kiemelendő az, hogy a törvényszék elnöke is büntető ügyszakos bíró, illetve egy büntetés-végrehajtási csoportvezető bíró is tagja a büntető kollégiumnak. A pályaművemben is kifejtettem, hogy a kirendelések jelenlegi gyakorlatával ilyen formában nem értek egyet, mégpedig azért nem, mert azokban az esetekben, amikor kirendelésre kerül sor, nemcsak a bíróság, hanem maga a bíró is egy bizonytalan helyzetbe kerül, hiszen nem tudja, hogy meddig lesz kirendelve, mitől függ az, hogy ő ki van-e rendelve vagy megszűnik a kirendelése. A bíróság sem tud azzal számolni, hogy ki,

meddig tudja ellátni az adott feladatot, hiszen akár a bíró is mondhatja azt, hogy most már nem járul hozzá a kirendeléshez, és ez időszerszerűségi problémákhoz is vezethet. Mindezekon túlmenően a pályázati tisztességes eljáráshoz való jogot is torzítja a kirendelések ilyen gyakorlata. Itt arra utalok, hogy aki 2-3-5 éve vagy még hosszabb ideje ki van rendelve egy adott szintre, adott esetben törvényszéki szintre, joggal számíthat arra, hogy előnyt fog élvezni a kollégiumi szavazás során egy olyan pályázóval szemben, akinek nem adatott meg az a lehetőség, hogy kirendelésre kerüljön. Félreértés ne essék, én nem azt mondom, hogy a kirendelésekre nincs szükség, a kirendelésekre szükség van, azonban pontosan meghatározott keretek között. Ez történhet akár dömping ügyérkezés és feladatok feldolgozása érdekében, de mindenképpen azt gondolom, hogy egy meghatározott időintervallumban. Emellett akár továbbképzés, tovább fejlődés érdekében is sor kerülhet ilyen kirendelésekre. Itt viszont én mindenképpen a rövidebb, tehát 6 hónap, legfeljebb 1 év időtartamú kirendeléseket támogatom. Ennek egyrészt az az oka, hogy ezalatt az idő alatt a kirendelt bíró láthatja, hogy szeretné-e, tudná-e csinálni azt a feladatot, amelyre kirendelték, másrészt a törvényszéki bírák, a kollégium is tudja azt monitorozni, hogy az adott kolléga milyen szakmai tudással rendelkezik, hogyan illeszkedik a törvényszék életébe. Ezekkel a megkötésekkel azt gondolom, hogy helye van a kirendeléseknek, azonban objektív alapokat nélkülözve, vagy statisztikai adatokkal alá nem támasztott módon, mindenképpen kétségeket ébresztenek. Összességében azt gondolom – már egy kicsit azzal is kalkulálva, hogy időközben ítélőtáblai kinevezést nyert egy kollégánk –, hogy a törvényszék elsőfok vonatkozásában szükséges az elsőfokú ítélkezés megerősítése. Ezt a helyzetet hosszútávon akár a nyugdíjba vonuló kollégák álláshelyeinek az átforgatásával lehetne megoldani annak érdekében, hogy ne kirendelésekkel kelljen a feladatokat ellátni.

Dr. Senyei György

Hogyan látja az ítélőtábla, illetve a Kúria döntéseinek tükrében a helybenhagyás, megváltoztatás, illetve hatályon kívül helyezés arányait?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

A hatályon kívül helyezés számait nézve százalékosan is alacsonyabb számokat látunk, de ha megnézzük a törvényszéki szintet, például ahol 20%-ról beszélünk, az 1 darab ügyet jelent. A törvényszék elsőfokú gyakorlatában is ez csupán 3 ügyet takar. Összességében azt gondolom, hogy a szakmai színvonal magas voltát jelzi az, hogy nagyon kevés esetben kerül sor hatályon kívül helyezésre. Azt gondolom, hogy akik jelenleg a törvényszéken dolgoznak, nagyon alapos felkészültséggel, nagy gyakorlattal és rendkívüli munkabírással is rendelkeznek, de még egyszer mondom, a szakmai színvonal az kimagasló.

Dr. Senyei György

Büntető ügyszakban, ha a törvényszék és az ítélőtábla viszonylatát nézzük, megállapítható, hogy ott a megváltoztatási arány 65,6%. Ez egy viszonylag magas szám. Milyen a megváltoztatásoknak a belső dinamikája?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

A statisztikai adatok ilyen alapossággal és ilyen tartalmi elemekre nem tértek ki. Akár a tanácselnöki, akár a kollégiumvezetői értekezleteken elhangzottak alapján azt gondolom, hogy nem eljárásjogi okok vezetnek ide, hanem adott esetben valamilyen hiányosságnak a pótlása vagy jogértelmezési eltérés eredményezheti ezeknek az ügyeknek a megváltoztatását.

Dr. Senyei György

Mi az, amit esetlegesen változtatna a korábbi kollégiumvezetői gyakorlaton, illetve a kollégium működésével kapcsolatban?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

Mindenképpen több irányba is becsatornáznám az alulról jövő indítványokat, és itt értem ezalatt a jogértelmezési problémákat. Sokkal intenzívebben támaszkodnék akár a Debreceni Járásbíróság csoportvezetőjére, akár a vidéki járásbíróságok elnökeire, hogy minél hamarabb és gyorsabban eljussanak azok a kérdések a kollégiumhoz, amelyekre választ kell találnunk, pontosan azért, hogy a joggyakorlat egysége mihamarabb helyreálljon, ha tapasztalunk bármilyen eltérést ettől. Ugyancsak nagyon fontosnak tartom a kommunikációt. A kommunikáció többirányú; egyrészt a bírakkal, igazságügyi alkalmazottakkal, másrészt a vezetőtársakkal. Mindenképpen arra törekednék kollégiumvezetői kinevezés esetén, hogy egy konstruktív, előremutató kommunikációt folytassak a vezetőtársakkal, hiszen mindenkinek az az érdeke, hogy a Debreceni Törvényszék jól teljesítsen, és csak akkor tudunk jól teljesíteni, ha minden vezető egy irányba húzza a bíróság szekerét. Én ebben mindenképpen egy jelentősebb fejlődést várnék. Emellett nagy hangsúlyt szeretnék fektetni arra is – bár a kollégiumnak van kollégiumvezetője, azonban a kollégiumvezető feladatai tulajdonképpen az egész törvényszék büntető ügyszakának az irányítására, jogegységének megteremtésére is irányulnak -, hogy ne csak adott esetben a törvényszék büntető bíráinak a vezetése legyen elsődleges feladata, hanem legalább ugyanilyen hangsúlyt kapjon a járásbíróságok bírái által jelzett problémák megoldása, illetve a rendszeres kommunikáció és találkozások.

Fontosnak tartom azt is, hogy az ügyelosztási rendet mindenképpen úgy lenne szükséges meghatározni, hogy egyértelmű legyen az, hogy kik, melyik tanácsban járnak el, kik járnak

el elsőfokon, katonai tanácsban, büntetés-végrehajtási bíróként. Jelenleg – különösen a kirendelt bírókra is tekintettel – azt kell, hogy mondjam, sokszor „ad hocnak” tűnik az ügyelosztási rendben feltüntetett tanácsoknak az összetétele. Azt gondolom, hogy ez az átláthatóságot mindenképpen negatívan befolyásolja.

Dr. Senyei György

Hogyan látja a Debreceni Törvényszék infrastrukturális helyzetét? Mennyire sújtotta a Debreceni Törvényszék Büntető Kollégiumát az igazságügyi alkalmazottak esetleges elvándorlása?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

Az infrastruktúrát két részre venném, egyrészt a technikai, másrészt a humánerőforrás gazdálkodásra.

Technikai téren azt hiszem jól felszerelték vagyunk, azonban ebben én szeretném erősíteni a kollégákat, mégpedig a távmeghallgatások minél nagyobb számban történő alkalmazása érdekében, amit az is előirányoz, hogy az országos bv. intézetek átalakításával együtt nehezkesebb a tárgyalásra előállítani a vádlottakat, és az időszerűség érdekében nélkülözhetetlen, hogy készségi szinten használjuk a távmeghallgatási rendszereinket.

A másik oldalt vizsgálva abban reménykedem és abban reménykedtem, hogy az igazságügyi alkalmazottak bérrendezése megoldja azt a problémát, hogy attól kelljen félnünk, hogy itthagynak minket. Az elmúlt időszakban több kolléga is itthagyta a szervezetet, mindegyikőjük első helyen jelölte meg a bérkérdést. A jelenlegi bérrendezés utolsó fázisa most fog következni március 20-ával, amikor is elkészülnek az okiratok és átadásra kerülnek. Én még tartok attól, hogy néhányan ezen számadatokat látva itt fogják hagyni a szervezetet. Ezzel együtt is folyamatosak azok a külső impulzusok – legalábbis itt vidéken -, hogy van arra szándék, hogy a bíróságon szeretne dolgozni egyik vagy másik személy, különösen azok, akik az igazgatásszervezői szakot végzik az egyetemen. Én ebben látok potenciált, azonban azt is látom, hogy aki bekerül a bírósági szervezetrendszerbe, egyből nem tud 100%-ot nyújtani, be kell tanítani, és ez bizony időt vesz igénybe. Ez nehezítheti majd a jövőben a munkánkat.

Dr. Senyei György

A véleményező testületek kialakított álláspontját tekintve megállapítható, hogy az összbírói értekezlet magas, több mint 2/3 arányban, ugyanakkor a kollégium némivel magasabb mint 1/3 arányban támogatta a pályázatát. Mi lehet ezeknek a merőben eltérő arányoknak az oka?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

Azt gondolom, hogy alapjában véve jó személyes kapcsolatot ápolok akár más ügyszakok bíráival, akár a Debreceni Törvényszék bíráival is. Azonban az jól látszik, hogy a törvényszéki másodfok vonatkozásában kardinális kérdés a kirendelt bírák helyzete. Egyértelmű, hogy ha a kirendelt bírák sorsát megnyugtatóan rendezni kívánjuk, azzal együtt jár az, hogy néhány kollégának megszűnik a kirendelése. Ha megszűnik a kirendelés, akkor nagyobb munkateher hárul az egyes tanácsokra. Azt gondolom, hogy ez a szervezeti szemlélet az, amely nem nyert támogatást a büntető kollégium tagjai által. Összességében azt gondolom, hogy egy átmenet biztosításával, akár úgy - még egyszer mondom -, hogy a megüresedett álláshelyek törvényszéki elsőfokú álláshelyekre történő átalakításával - amennyiben természetesen lesz a Létszámgazdálkodási Kabinetnek ülése ezzel kapcsolatban és ezt az adatok alátámasztják - hosszútávon is megoldhatnánk ezeket a problémákat, és egy nyugodt munkakörnyezetben tudnánk együtt dolgozni.

Dr. Senyei György

Milyen vezetői mottót határozna meg?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

Évek óta mindig ugyanazt az idézetet választom a pályázataimhoz, mégpedig azt, hogy „Ami bizalmat teremt, az végül is nem más, mint a vezető tisztelete munkatársai iránt.” Ezzel kapcsolatban csak két dolgot szeretnék kiemelni. Egyrészt a hivatástudatot, tehát egy bíró, minden körülmények között bíró kell, hogy legyen, vezetőként is bírónak kell lennie és vezetőként is példát kell mutatnia. Azt gondolom, hogy azzal a munkával, amit leteszünk az asztalra vezetőként, az alapján kell elérnünk azt, hogy bízzanak bennünk és bizalmat szavazzanak a munkánkhoz, ami pedig elengedhetetlen ahhoz, hogy eredményesen tudjunk dolgozni. Pontosan ezért, ha kinevezést nyernék, mint büntető kollégiumvezető biztos, hogy tárgyalnék elsőfokú törvényszéki ügyeket. Azt gondolom, hogy kollégiumvezető anélkül nem lehet egy bíró, hogy a mélyvízbe ne mártózzék meg. Másrészt pedig természetesen a másodfokú ügyekben is részt vennék. Még egyszer mondom, a kommunikációval, a kölcsönös tisztelettel és egyfajta szakmai példamutatással szeretném ellátni ezt a feladatot, ha bizalmat kapok.

Dr. Senyei György

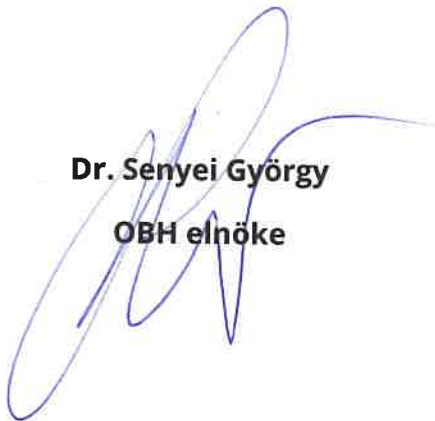
Van-e olyan egyéb gondolata, amit nem érintettem kérdéssel, de fontosnak tart megosztani a pályázatával kapcsolatban?

Dr. Hornyák Zsolt Sándor

Nincs, köszönöm szépen.

Dr. Senyei György a meghallgatást befejezettnek nyilvánítja.

Jegyzőkönyv lezárva 10 óra 50 perckor.

Dr. Senyei György
OBH elnöke

Kmf.

Dr. Hornyák Zsolt Sándor
pályázó

Dr. Barna Adrienn
jegyzőkönyvvezető